

DOMAIN NAME SYSTEM.

1. Giới thiệu về hệ thống DNS

1.2. Định nghĩa DNS

Trong hệ thống mạng, máy tính không sử dụng tên như con người mà sử dụng số. Cách mà các máy tính và các thiết bị tương đương trao đổi với nhau và định danh nhau thông qua mạng là sử dụng các dãy số như địa chỉ ip. Mặt khác đối với con người, chúng ta sử dụng tên thay vì số để nói chuyện trực tiếp người với người hoặc định danh quê quán. Vì thế, để con người và các thiết bị máy tính truyền thông với nhau dễ dàng hơn thì đã ra đời DNS. DNS được dùng để dịch tên miền thành địa chỉ ip.

1.3. Lịch sử DNS

Trong những năm 1970, Arpanet (dự án nghiên cứu cao cấp về mạng được phát triển năm 1966 bởi bộ quốc phòng Hoa Kỳ) là tiền thân của internet ngày nay có một vài trăm host. Có một file đơn, Hosts.txt, chứa tất cả ánh xạ tên sang địa chỉ cho mọi host được kết nối vào arpanet. Hosts.txt được quản lý bởi trung tâm thông tin mạng thuộc SRI (NIC) và được phân phối từ một máy chủ của SRI-NIC. Quản trị mạng của Arpanet thông thường sẽ email những thay đổi của họ đến NIC và gửi ftp định kỳ cho SRI-NIC và nhận file Hosts.txt hiện tại. Những thay đổi của họ sẽ được cập nhật vào file hosts.txt. Nhưng với sự phát triển của Arpanet, cơ chế này không hữu dụng. Kích thước của hosts.txt tăng theo tỉ lệ thuận với tốc độ tăng số lượng host trong arpanet. Hơn nữa, luồng dữ liệu được tạo ra bởi tiến trình cập nhật tăng nhanh chóng: mỗi lần thêm host nghĩa là không chỉ mỗi dòng được thêm vào và có nhiều host được cập nhật từ SRI-NIC.

Khi ARPANET sử dụng giao thức tcp/ip, mật độ sử dụng internet bùng nổ. Thời điểm này vấn đề nằm ở hosts.txt:

- Lưu lượng và tải: trong việc phân phối file không chịu nổi.
- Xung đột tên miền: 2 host trong file hosts.txt không được có chung một tên. Tuy nhiên trong khi Nic chỉ định địa chỉ đảm bảo duy nhất, thì ko có thẩm quyền trên tất cả các host name. Vì vậy Không có cách nào để chống người nào đó thêm host vào với tên xung đột và phá vỡ toàn bộ cơ chế. Thêm host cùng tên như mail chính có thể làm gián đoạn dịch vụ mail.
- Tính nhất quán: Bảo đảm tính nhất quán trong lúc mạng mở rộng trở nên khó hơn. Theo thời gian, một file hosts.txt mới có thể đạt đến độ mở rộng lớn nhất của Arpanet, một host ngang qua mạng có thể thay đổi địa chỉ hoặc một host mới có thể có thể xuất hiện đột ngột.

Vấn đề quan trọng là cơ chế hosts.txt không mở rộng tốt. ngược lại. Vì vậy, năm 1983, DNS được tạo ra bởi Paul Mockapertis (RFCs 1034 và 1035), thay đổi, cập nhật và nâng cao bởi nhiều RFC.

1.4. Chức năng của DNS

- Cơ chế ánh xạ từ đối tượng này sang đối tượng khác.

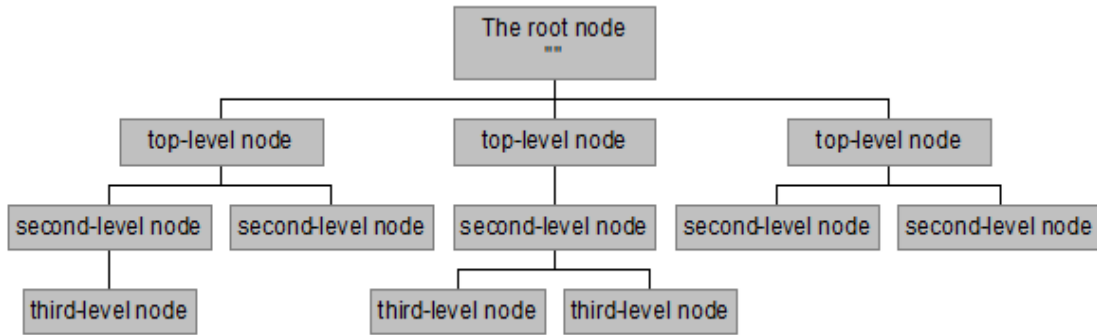
- Phân bố toàn cầu:
 - o Dữ liệu được quản lý tại local. Nhưng có thể thu thập trên toàn cầu
 - o DNS tra cứu có thể được thực thi bởi bất cứ thiết bị nào
 - o Dữ liệu DNS từ xa có thể truy cập cục bộ để nâng cao hiệu năng.
- Loosely coherent
 - o Cơ sở dữ liệu luôn nhất quán nội bộ. Mỗi phiên bản của một tập con của cơ sở dữ liệu (zone) có số serial. Số serial được tăng trên cơ sở dữ liệu thay đổi.
 - o Các thay đổi bản copy master của cơ sở dữ liệu được sao chép theo thời gian được thiết lập bởi quản trị zone.
 - o Dữ liệu được cache hết hiệu lực theo thời gian timeout được thiết lập bởi quản trị zone.
- Mở rộng:
 - o Không giới hạn kích thước của cơ sở dữ liệu.
 - o Không giới hạn số lượt truy vấn
 - Hơn 10k truy vấn được xử lý dễ dàng trong mỗi giây.
 - o Các truy vấn được phân bổ giữa các master, slaves, caches.
- Tin cậy:
 - o Dữ liệu được sao chép từ master ra nhiều slave.
 - o Client có thể truy vấn từ master server hoặc bất kì copy nào tại slave server
 - o Client thông thường truy vấn tại local cache
 - o DNS sử dụng cả tcp/udp.
- Tính động:
 - o Cơ sở dữ liệu có thể được cập nhật động.
 - Thêm/xóa/sử tại bất kỳ bản lưu trữ nào.
 - Chỉ có master có thể update động

2. 3 thành phần của hệ thống DNS

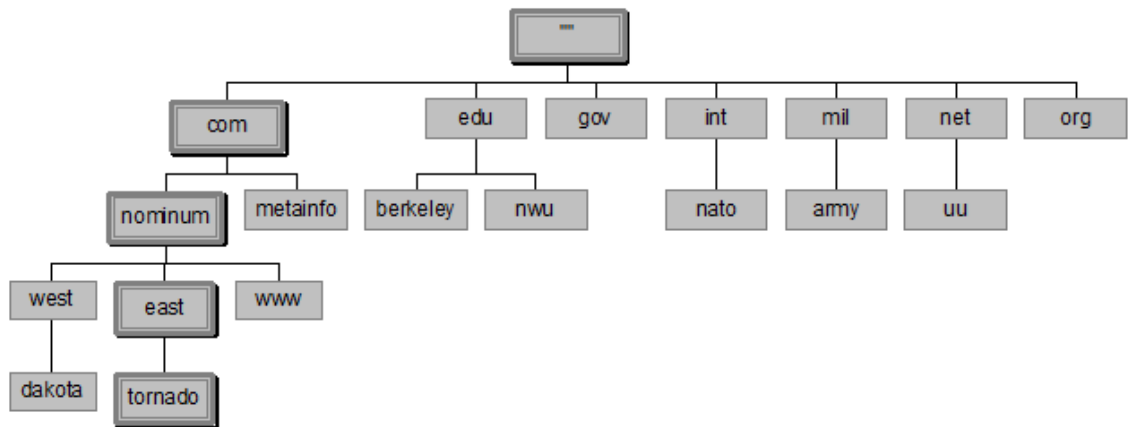
2.1. Name space

Không gian tên (name space) là cấu trúc của cơ sở dữ liệu DNS. Toàn bộ cơ sở dữ liệu là hình cây ngược, với node gốc ở vị trí cao nhất. Mỗi node trong cây có một nhãn chữ, dùng để định danh node liên quan đến node cha của nó. Node gốc có nhãn trống được viết “”. Độ sâu của cây được giới hạn 127 tầng. Việc làm theo thứ cấp này thuận tiện cho việc mở rộng.

Mỗi node cũng có thể có một cây con của toàn bộ cây. Mỗi cây con này thể hiện một phần của toàn bộ cơ sở dữ liệu – subdomain.

Các nhãn được chia ra bởi dấu “.”. Tên miền là chuỗi các nhãn từ node đến gốc, đọc từ trái sang phải.

- Gốc (Domain root): Nó là đỉnh của nhánh cây của tên miền. Nó xác định kết thúc của domain. Nó thể diễn đơn giản chỉ là dấu chấm “.”
- Tên miền cấp một (Top-level-domain) : Các tên miền top-level gốc chia không gian tên miền internet thành 7 miền :
 - Com : các tổ chức thương mại (commercial organizations)
 - Edu : các tổ chức giáo dục
 - Gov: các tổ chức chính phủ
 - Mill: các tổ chức quân sự
 - Net: trước đây là các tổ chức cung cấp hạ tầng mạng. kể từ năm 1996, net được mở rộng với bất kì tổ chức thương mại nào.
 - Org: giống net. Trước đây là tổ chức phi thương mại
 - Int: tổ chức quốc tế.
- Tên miền cấp nhỏ hơn (Subdomain): Chia thêm ra của tên miền cấp hai trở xuống thường được sử dụng như chi nhánh, phòng ban của một cơ quan hay chủ đề nào đó. Như phone.fpt.vn là một phòng của công ty Fpt. Một số chú ý khi đặt tên miền:

- Tên miền nên đặt giới hạn từ cấp 3 đến cấp 4 vì nhiều hơn nữa việc nhớ tên và quản trị khó khăn.
- Sử dụng tên miền la phải duy nhất trong mạng Internet.
- Nên đặt tên đơn giản gọi nhớ và tránh.

VD: Internet sử dụng một số domain để xác định các host; truy vấn cho tài nguyên địa chỉ trả về các địa chỉ host internet.

2.2. Server

Name server là các chương trình server lưu giữ thông tin cấu trúc tên domain và tập các thông tin. Name server có thể lưu trữ cấu trúc hoặc tập thông tin về bất cứ phần nào của cây domain (nhưng thông thường name server có đầy đủ thông tin cụ thể về tập con của không gian domain) và trở đến các name server khác mà có thể sử dụng để kết nối thông tin từ bất cứ phần nào của cây domain. Các name server biết các phần của cây domain mà đã hoàn thành thông tin; name server được cho là authority cho những phần này của name space. Thông tin xác thực được tổ chức thành các unit gọi là zone, những zone này có thể tự động phân phối đến các name server được cung cấp dịch vụ dự phòng cho dữ liệu trong một zone.

Có 2 loại name server.

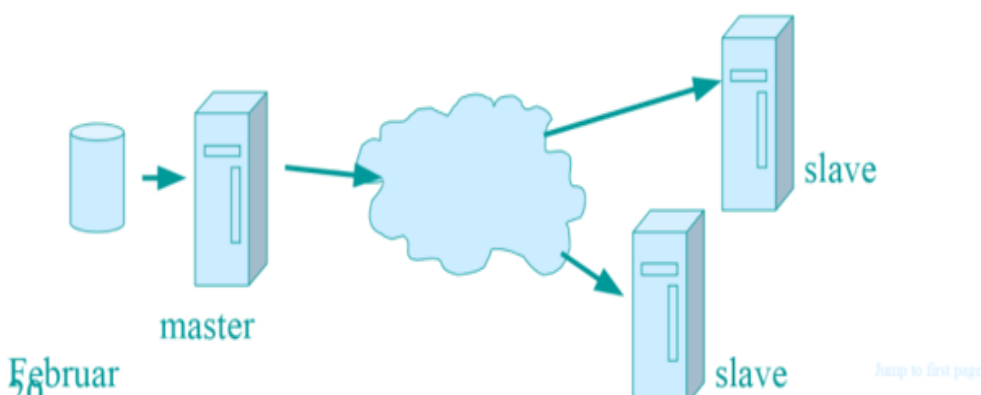
- Authoritative server:

- Primary server (master): nơi dữ liệu được điều chỉnh
 - Nguồn xác định thông tin chính thức cho các domain mà nó được phép quản lý.
 - Thông tin về tên miền do nó được phân cấp quản lý thì được lưu trữ tại đây và sau đó có thể được chuyển sang cho secondary server.
 - Các tên miền do primary server quản lý thì được tạo và sửa đổi tại primary server và được cập nhật đến các slave server
 - Primary server nên đặt gần với các client để có thể phục vụ truy vấn tên miền một cách dễ dàng và nhanh chóng hơn.
- Secondary server (slave server)
 - Dùng để lưu trữ dự phòng cho primary server nên là không bắt buộc phải có.
 - Nó được phép quản lý những dữ liệu tên miền, nhưng không tạo ra các bản ghi về tên miền mà lấy về từ master server.
 - Khi lượng truy vấn zone tăng cao tại primary server thì nó sẽ chuyển bớt tải sang cho secondary server
 - Khi master server bị gặp sự cố không hoạt động được thì secondary server sẽ hoạt động thay thế cho đến khi primary server hoạt động trở lại.
 - Secondary server nên được đặt ở gần với primary server và client để phục vụ cho việc truy vấn dễ dàng hơn.

- Không nên cài đặt secondary server trên cùng một mạng con (subnet) hoặc cùng một kết nối với primary server, vì khi primary server có kết nối bị ảnh hưởng thì không ảnh hưởng đến nó.
- 2 cơ chế cho phép lấy thông tin về các zone mới từ primary server
 - Caching (recursive server): không quản lý domain, chỉ phục vụ cho phép truy vấn tìm kiếm nhanh.

2.2.1. Các phương pháp đồng bộ dữ liệu giữa các DNS server

- Để đảm bảo hoạt động ổn định, thì ta nên dùng trên 1 DNS server.
- Do vậy ta phải có cơ chế chuyển dữ liệu các zone và đồng bộ giữa các DNS server # nhau:
 - Truyền toàn bộ zone(all zone transfer): nhận toàn bộ dữ liệu từ primary server sang secondary server.
 - Truyền phần thay đổi(Incremental zone): chỉ truyền những dữ liệu thay đổi của zone .
- Truyền zone xảy ra trong các trường hợp sau:
 - Khi quá trình làm mới của zone kết thúc
 - Khi secondary server được thông báo zone đã thay đổi tại server nguồn quản lý zone
 - Khi dịch vụ DNS bắt đầu chạy lại secondary server
 - Tại secondary server yêu cầu chuyển zone

2.3. Các resolver

RESOLVERS là các chương trình trích xuất thông tin từ name server để đáp ứng yêu cầu từ client. Resolvers phải sẵn sàng truy cập vào ít nhất 1 name space và sử dụng thông tin thuộc name server đó để trả lời trực tiếp truy vấn, hoặc cố gắng truy vấn đến name server khác. Resolver là nhà cung cấp dịch vụ internet.

3. Cách thức hoạt động

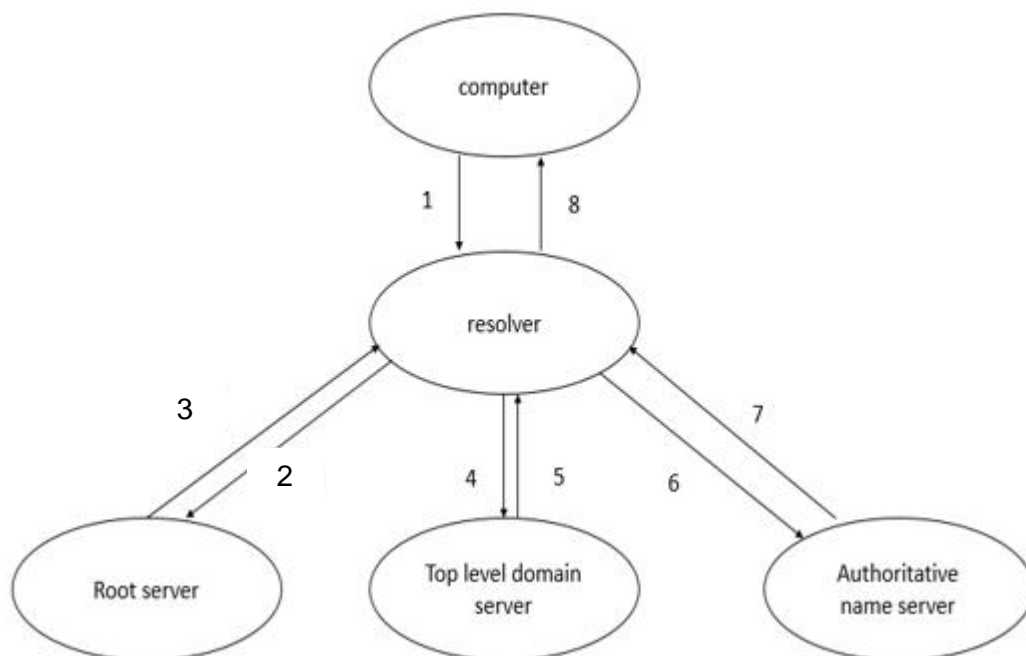
- Hệ thống DNS hoạt động tại mức 4 của mô hình OSI, nó sử dụng truy vấn bằng giao thức UDP, sử dụng cổng 53 để trao đổi thông tin.
- Các DNS server đều được kết nối logic với nhau, tất cả các DNS server phải biết ít nhất một cách đến root server, một máy tính kết nối mạng phải biết làm thế nào để liên lạc với ít nhất là một DNS server.
- Khi DNS client cần xác định cho một tên miền nó sẽ truy vấn DNS.
- Mỗi message truy vấn gồm 3 phần:
 - Tên của miền cần truy vấn
 - Xác định loại bản ghi(mail, web...)
 - Lớp tên miền
- Khi DNS nhận được một truy vấn. Trước tiên nó sẽ kiểm tra thông tin có phải trong bản ghi nó đang quản lý không, nếu có sẽ trả lời và kết thúc.
- Nếu không có nó sẽ kiểm tra trong cache xem có truy vấn nào trước đây tương tự không nếu có sẽ trả lời và kết thúc.
- Nếu không có thông tin phù hợp nó sẽ nhờ tới DNS server khác để trả lời.
- VD

4.

Root server: là gốc của kiến trúc dns. Có tất cả 13 bộ khắp thế giới. Được chạy bởi 12 tổ chức khác nhau. Mỗi bộ sở hữu địa chỉ ip riêng.

TLD

Authoritative name server: đảm nhận tất cả tên miền và địa chỉ ip. Là xác thực cuối.

- B1: Khi gõ địa chỉ xxx.com trong web browser. Web browser hoặc hệ điều hành không tìm thấy địa chỉ ip trong bộ nhớ cache của nó, thì máy tính sẽ gửi truy vấn đến resolver server.
- B2. Resolver nhận được truy vấn thì kiểm tra bộ nhớ cache để tìm địa chỉ ip cho xxx.com, và nếu resolver server không tìm thấy địa chỉ ip cho xxx.com thì sẽ gửi truy vấn đến root server.
- B3. Root server nhận được tên miền và root server không biết tên miền đó là gì nhưng root server biết nơi mà resolver có thể hỏi. Sau đó, root server chuyển hướng trực tiếp resolver đến top-level domain server của tên miền .com
- B4. Resolver hỏi TLD về địa chỉ ip của xxx.com.
- B5. TLD nhận được truy vấn về địa chỉ ip của xxx.com và lưu trữ địa chỉ ip của tên miền xxx.com. Vì vậy, TLD sẽ chuyển hướng resolver đến authoritative name server.
- B6. Tiếp tục, resolver gửi truy vấn đến authoritative name server về địa chỉ ip của xxx.com.
- B7. Khi authoritative nhận được truy vấn sẽ trả lời về địa chỉ ip của xxx.com
- B8. Cuối cùng, resolver sẽ trả về cho computer địa chỉ ip của xxx.com và đồng thời sẽ lưu trữ địa chỉ ip của xxx.com vào bộ nhớ cache của nó. Và khi truy cập lại vào xxx.com thì không cần phải truy vấn nhiều bước như ban đầu.

3. Cấu trúc các bản lưu trữ tài nguyên

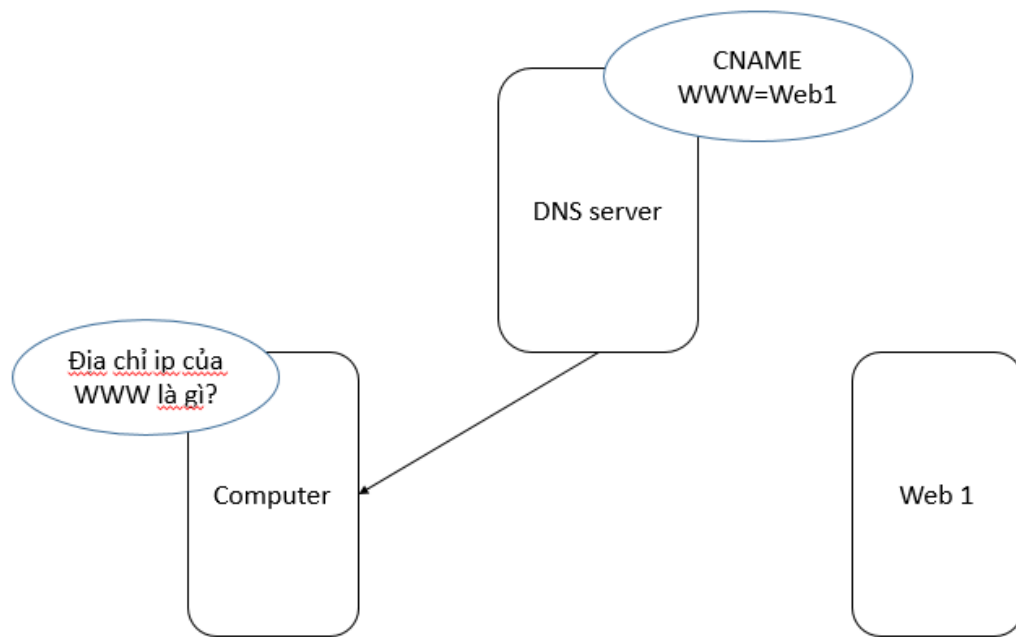
DNS phân phối database lưu trữ trong dns records. DNS records bao gồm dữ liệu được yêu cầu bởi client. Phụ thuộc vào dạng của dns records, dns sẽ xác định dạng dữ liệu trả về dữ liệu cho client và client có thể làm được gì. Có rất nhiều dns records có thể được tạo.

RR format: (name, value, type, ttl)

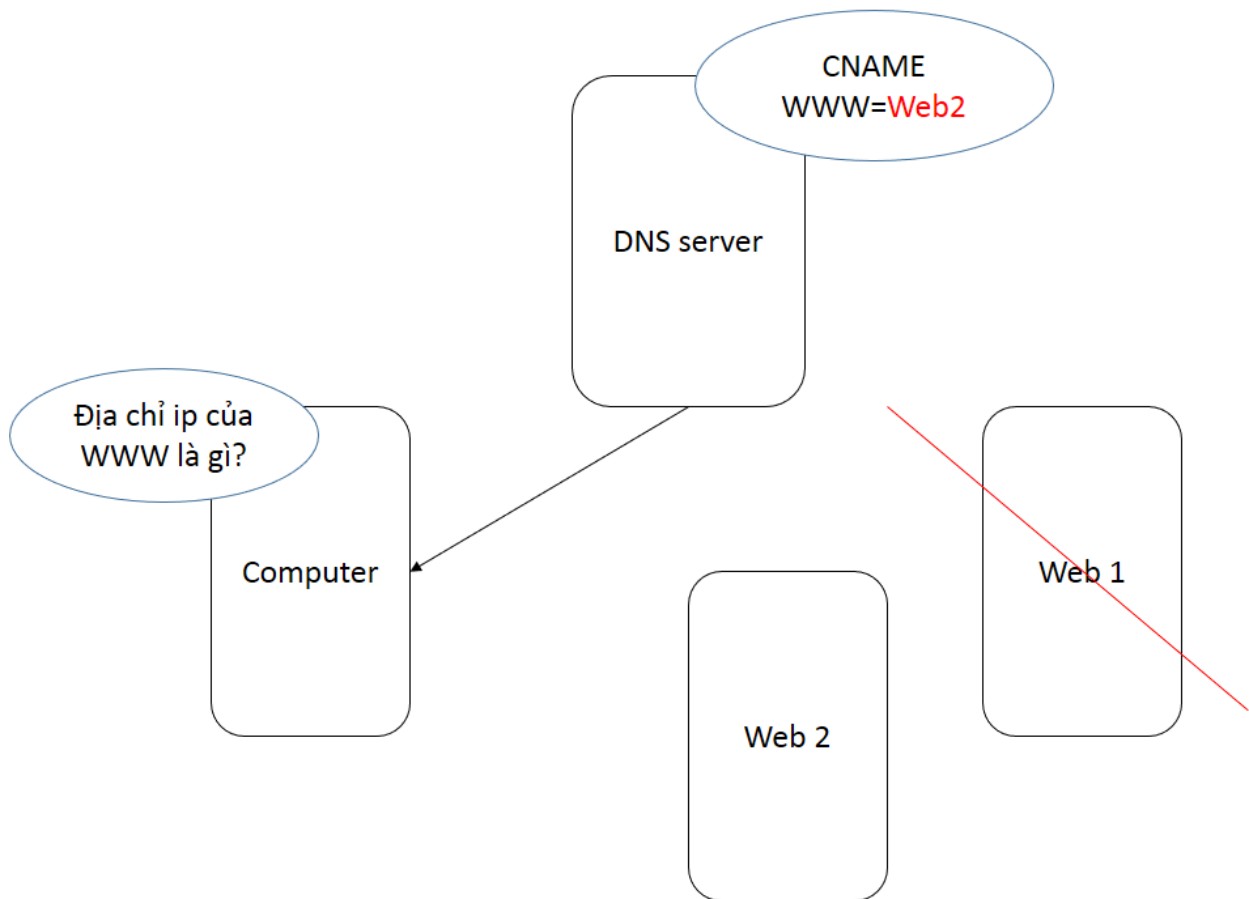
Các loại lưu trữ tài nguyên DNS chủ yếu

Type	Nghĩa	Giá trị
A / AAAA	Lưu trữ địa chỉ ip ánh xạ tên miền	A - Sử dụng cho IPv4 AAAA- Ipv6
CNAME	Tạo ra một bản ghi thay thế hoặc biệt danh cho một bản ghi khác	
MX	Trao đổi mail	Ưu tiên, domail chấp nhận email
NS	Name server	Tên của server cho domain
PTR	Con trỏ	Bí danh cho địa chỉ ip
SRV		

3.1. CNAME record

Thay vì nhớ tên miền web1, người dùng có thể sử dụng bí danh của nó www. Bản ghi thay thế sẽ được tạo. Khi người dùng hỏi địa chỉ ip của www thì DNS sẽ trả về địa chỉ ip của web1. Có thể tạo được bản thay thế khác. Nhưng sẽ có phiền phức khi tạo ra 2 bản lưu như vậy. Khi địa chỉ ip của web1 thay đổi thì phải thay đổi 2 bản thay thế.

Trong trường hợp có 2 server và server 1 bị reboot, thì cname có thể được thay đổi bất cứ lúc nào sang server 2. Bây giờ tất cả yêu cầu của người dùng với www sẽ trả về địa chỉ ip của web2.

3.2. Trao đổi mail

Định danh mail server cho dns name. Ví dụ: nếu một mail record được tạo cho xxx.com nó sẽ bao gồm mail server xử lý email cho xxx.com. Khi một mail server có email cần gửi, nó cần xác định mail server mà sẵn sàng chấp nhận mail cho tên miền xxx.com. Mail server gửi sẽ truy vấn đến dns server. Dns server sẽ trả lại cho mail server bản tin mx có chứa thông tin server nhận xử lý domain xxx.com.

Mail exchange có nhiều bản cho cùng một dns name. DNS server sẽ chọn server xử lý mail có độ ưu tiên thấp nhất. Nếu cùng độ ưu tiên thì mx sẽ được chọn ngẫu nhiên. Nếu email gửi đến server có độ ưu tiên thấp bị lỗi thì Mx được gửi sẽ là độ ưu tiên tiếp theo đến cho mail server.

3.3. Bản tin dịch vụ (SRV)

Bản tin srv lưu trữ vị trí cụ thể của một dịch vụ cụ thể.

4. Cấu trúc gói tin Domain

Trao đổi thông tin giữa client/server trong DNS được tạo điều kiện bằng cách sử dụng truy vấn/phản hồi tin nhắn. Cả truy vấn lẫn câu trả lời có cùng một định dạng chung, chứa tới năm phần riêng mang thông tin. Trong số này, có hai

trường thường được tìm thấy trong cả truy vấn và câu trả lời: phần Tiêu đề và phần Câu hỏi. Tôi sẽ bắt đầu khám phá các định dạng chi tiết của các thông điệp DNS bằng cách nhìn vào hai phần này; chủ đề tiếp theo sẽ bao gồm các định dạng bản ghi nguồn được các máy chủ sử dụng cho ba phần tin nhắn khác

Header	
Question	câu hỏi dành cho name server
Answer	trả lời câu hỏi
Authority	RRs chỉ tới một authority
Additional	giữ thông tin thêm vào

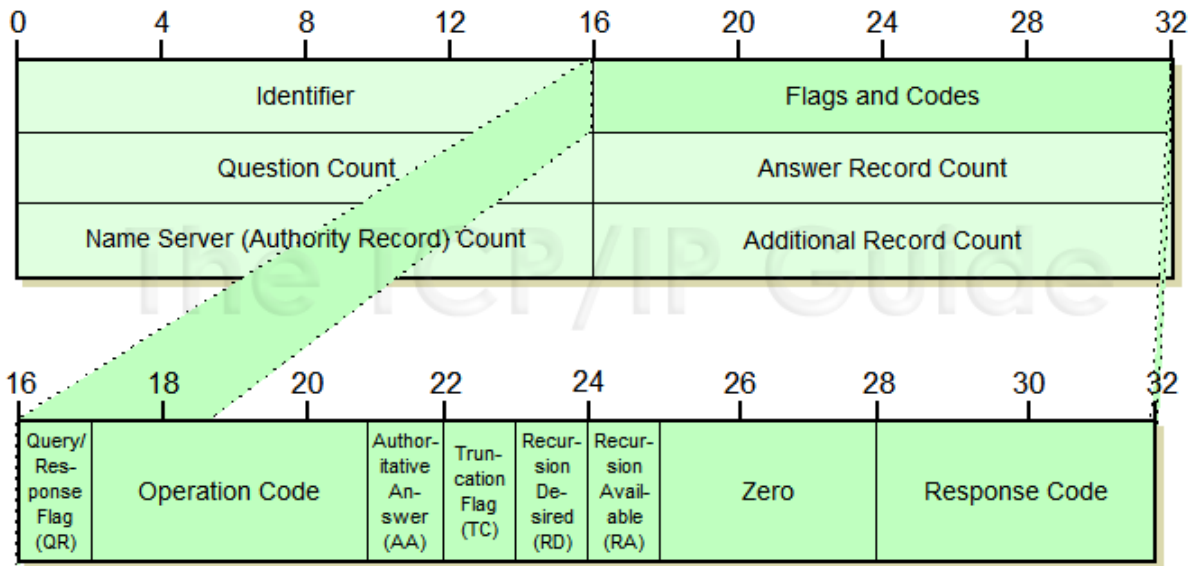
Section header luôn luôn tồn tại. Header mô tả dạng gói tin, những trường được chứa bên trong gói tin và xác định khi nào thì gói tin là truy vấn hay phản hồi, ...

Section question bao gồm các trường mô tả câu hỏi tới name server. 3 Section cuối có chung format. Section answer bao gồm rrs dùng để trả lời câu hỏi. authority bao gồm rrs chỉ ra name server xác thực. Section additional gồm rrs liên quan đến truy vấn (không phải là trả lời bắt buộc cho question)

3.1 Format header

identification	flags	12 bytes
number of questions	number of answer RRs	
number of authority RRs	number of additional RRs	

Header section (12 bytes)

Field name	Size	Description
QR	1 bit	0: query, 1: reply
Opcode	4 bits	Xác định loại thông điệp mang theo, 0: cờ hiệu truy vấn, 1: truy vấn ngược, 2: tình trạng truy vấn
AA	1 bit	1: reply có thẩm quyền
TC	1 bit	1: thông điệp bị chia ra
RD	1 bit	1: tiếp tục truy vấn đệ quy
RA	1 bit	1: truy vấn được thực thi trên server
Z	3 bits	Đặt bằng 0 để dành
RCode	4 bits	0: lỗi truy vấn, 1: lỗi định dạng gói tin, 2: server trục trặc, 3: lỗi tên, 4: không thể thi hành, 5: server từ chối thực thi

- **identification** : số thứ tự (16 bit), nối giữa reply nhận được và queries gửi đi.
- **number of questions** : số lần truy vấn của một gói tin trong một vấn đề
- **number of answer RRs** : số tài nguyên tham gia trong phần trả lời
- **number of authority RRs** : lượng tài nguyên được ghi lại trong phần có thẩm quyền của gói tin
- **number of additional RRs** : lượng tài nguyên được ghi lại trong phần thêm vào của gói tin

- Question section: Chứa thông tin về truy vấn được tạo ra, bao gồm tên và kiểu trường cho truy vấn.
- Answers section: Chứa các Resource Record cho câu trả lời truy vấn.
- Authority section: Chứa các bản ghi của server có thẩm quyền.
- Additional section: Các thông tin mở rộng có thể được dùng.